debattansvarlig
Nils Johan Dahl
nilsjohan.dahl@budstikka.no

Maksimalt 3.000 tegn inkludert mellomrom. Legg gjerne ved portrettfoto.
Retningslinje: Innlegg må signeres med fullt navn og handle om lokale forhold.
Send innlegg til debatt@budstikka.no eller budstikka.no/debatt

Skulle ikke Bærum være klima- og miljøklok?

JORDVERN

Torunn Janbu og Kari Balke Øiseth
Naturvernforbundet i Bærum

Bærum kommune skal vedta en jordvernstrategi. Administrasjonen har utarbeidet et forslag som vi i Naturvernforbundet var fornøyd med. Men Høyre og Frp går inn for endringer vi er sterkt uenige i.

De vil fjerne fire tiltakspunkter:

- vurdere arealnøytralitet som prinsipp i arealforvaltningen
- ta i bruk areal- og naturregnskap
- unngå gang- og sykkelveier på jordvernets bekostning
- ikke lokalisere rigg- og anleggsområder på dyrka eller dyrkbar jord

Dette svekker strategien. Vi håper i det lengste at kommunestyret legger punktene inn igjen når de skal fatte endelig vedtak 4. november.

Nedbygging og arealendringer er den største trusselen mot naturmangfoldet. Arealnøytralitet og areal- og naturregnskap er avgjørende for å planlegge bruk av arealer og for å følge med på utviklingen.

Som regjeringen sier: *«Arealnøytralitet innebærer å se tap av natur og naturpositive tiltak i sammenheng.»*

Regjeringen har nedsatt et offentlig utvalg som skal se på hvordan arealnøytralitet kan fungere i praksis. Da vi leste kommuneplanens arealdel 2022-2042, trodde vi at Bærum hadde sluttet seg til prinsippet.

– Vi står fast på at området ikke må bygges ut, skriver innsenderne om Bekkestumyra rett ved Bekkestua sentrum.
FOTO: CHRISTIAN BREVIK

Der står det mye pent om arealnøytralitet, blant annet at *«Arealnøytralitet er et viktig skritt i å bevare Bærums attraktive boligområder med grønt preg og rike natur- og friluftslivsområder.»*

At kommunen nå i jordvernstrategien tar ut å vurdere arealnøytralitet, er derfor høyst forunderlig.

Kommunens forpliktelse til å utarbeide arealregnskap er allerede beskrevet i statlige planretningslinjer for arealbruk og mobilitet, vedtatt i fjor. Paragraf 6.3 sier:

«Det bør utarbeides arealregnskap som del av kunnskapsgrunnlaget i kommuneplanarbeidet. Dette gir kommunene redskap for å sette seg mål for å redusere nedbyggingen av land-, bruks- og naturområder.»

> ***«At kommunen nå i jordvernstrategien tar ut å vurdere arealnøytralitet, er derfor høyst forunderlig.»***

Vi i Naturvernforbundet mener Bærum bør gå foran og vise betydningen av å ha arealregnskap på plass og jobbe med arealnøytralitet. Skulle ikke Bærum være en klima- og miljøklok kommune?

Jordvernstrategien for Bærum sier: *«Bærum kommune har en nullvisjon for nedbygging av dyrka og dyrkbar jord nedfelt i kommuneplanen. ... Slik vi alle respekterer markagrensa, må det etableres en tilsvarende respekt for jordvern.»*

I to aktuelle saker kan kommunen vise at de følger opp strategien med handling:

På **Smiejordet** har kommunen vedtatt å bygge ned 52 mål dyrka jord, men statsforvalteren har fremmet innsigelse og mener nedbyggingen må reduseres. Vi venter i spenning på hva som skjer.

Utbygging på **Bekkestumyra** er nå på høring. Den betyr nedbygging av cirka 25 mål tidligere landbruksjord og omfatter et av de siste grøntområdene på Bekkestua. Vi står fast på at området ikke må bygges ut. Slike grøntområder er viktige for naturmangfold, folkehelse og beredskap.

Etter at kommunestyret i 2021 vedtok områderegulering av Bekkestua Sør, er det kommet flere kartlegginger og rapporter – og nå en jordvernstrategi. Forutsigbarhet for utbyggere kan ikke trumfe ny informasjon og nye strategier. Det er faktisk ingen skam å snu!

Det er grenser for hva folk finner seg i

Jeg tar ALDRI toget. Jeg gremmes over det jeg leser om blant annet feil, forsinkelser, uteblivelser og buss for tog og tenker: Dette skal jeg ALDRI utsette meg for. Det virker som om alt som endres i kollektivtilbudet, er for å gjøre hverdagen for reisende vanskelig.

Den hyggelige trikken som gikk fra Bekkestua og gjorde at man hadde mulighet til å nå deler av byen ingen andre kollektive reisemåter gir, er lagt ned.

Omlegging av Lysaker stasjon slik at man skal bytte fra buss til tog eller T-bane der, høres ut som det glade vanvidd.

Å måtte bytte transportmiddel på en tur fra Bekkestua til Oslo høres skremmende ut for alle, ikke minst for alle som har vondt for å gå, bruker rullestol eller andre hjelpemidler. Igjen regner jeg med at stoppesteder blir borte, hvis ikke Fornebubanen eller toget skal ta seg en sving utom Aker Brygge.

– Jeg gremmes over det jeg leser om blant annet feil, forsinkelser, uteblivelser og buss for tog og tenker; Dette skal jeg ALDRI utsette meg for, skriver innsenderen. Her fra Borgen stasjon da deler av Kolsåsbanen og Østeråsbanen var stengt i flere måneder i 2025.
FOTO: JOAKIM S. ENGER

Det synes som om de som bestemmer har lagt sin elsk på tog og T-bane. De reiser tydeligvis ikke selv kollektivt, særlig ikke i rushtiden.

T-bane i rushtiden er et mareritt. Det er trangt på perrongen, folk vil sitte og trenger seg frem – det er aldri plass til at alle får sitte selv med maks antall vogner. Man trenger spisse albuer og gode bein.

Jeg har en gang prøvd å ta T-bane med et lite barnebarn fra Majorstuen til Bekkestua i rushtiden, aldri mer. Jeg kjører bil!

Nå er høsten her med forkjølelse, hosting, nysing og fuktige klær – beste smittemareritt i fullstappede vogner. Bedre å spre befolkningen på flere ulike transportmidler.

La tilbudet være variert, la oss slippe å bytte transportmiddel på korte reiser, ikke legg ned holdeplasser slik at gangavstander blir lange.

Det eneste som oppnås, er at folk kjører bil til jobb og store kjøpesentre, mens mindre butikker og utsalgssteder legges ned.

Vi som ikke lenger er helt unge, planlegger handling, teater-, kino- og restaurantbesøk ut fra transportmuligheter.

De som styrer og steller, bestemmer og endrer på kollektivtilbudet, må skjerpe seg, sørge for å ha kompetanse, gode planleggere og ikke minst sørge for at utstyret de kjøper inn og bruker, er til å stole på.

Det er grenser for hva folk finner seg i av ulemper i hverdagen før de slutter å reise kollektivt.

Kari Johanne Kaardal
Bekkestua, pensjonist